Kovács Zoltán

Bizalom

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LX. évfolyam, 14. szám, 2016. április 8.

Németországból hazaérkező ismerőseimtől hallom, hogy a berlini repülőtéren néha föltűnik egy-egy járőr, körbesétál a terminálon, aztán eltűnik, mintha ott sem lett volna. Ugyanezek az ismerőseim Ferihegyre érkezve egyre-másra fegyveres alakokba botlanak, azt meg már én láttam, hogy a gyorsforgalmi út mentén álarcos fegyveresek vizslatják a tájat, az útpályát páncélozott szállító harcjárművek szabdalják, a magyarázat kézenfekvő: terrorveszély van az országban. Nem szeretném elbagatellizálni a kérdést, már csak azért sem, mert a terrortámadás jellegéből következően a világ bármelyik pontján bármikor bekövetkezhet, de azt nem látom be, hogyan lehet harcászati terepjárókkal küzdeni olyan erőkkel szemben, melyeknek lényege a magányos, legföljebb kiscsoportos akció. Terroristát felkutatni nagyjából azt jelenti, hogy meg kell találni a szalmakazalban a tűt, így különösebb felkészültség nélkül is megállapítható, hogy a terrorizmus elleni harc igazi eszköze alapjában véve titkosszolgálati természetű, ilyenformán a terepharcjárművek bevetése eltúlzottnak látszik még akkor is, ha tudjuk: bármi rendkívüli történjen is, a fegyveres testületek azonnal bizonyítani óhajtják saját felkészültségüket és magabiztos jelenlétüket egy kaszárnya hátsókapu-ügyeletétől a nukleáris rakétarendszerig bezárólag.